

Spm. nr. S 1740

Til sundhedsministeren (20/3 96) af:

Henriette Kjær (KF):

»Kan Levnedsmiddelkontrollen udtale sig negativt og udsprede ubegrundet frygt for et godkendt produkt og i givet fald, hvad mener ministeren om den praksis?«

Begrundelse

Levnedsmiddelkontrollen i Skovlunde har i adskillige medier – over adskillige år – omtalt kildevand fra beholdere som rene bakteriebomber, hvilket har ført til opsigelser af kildevandsabonnementer samt udbredt frygt for at drikke dette kildevand. Læger har udtalt, at det er uskadeligt at drikke kildevandet. Således udtaler overlæge, dr.med. Claus Jensen, Hvidovre Hospital, følgende i pjecen »Kildevand og kildevandskølere«, udgivet af Aqua D'or: »Ca. 100 mennesker i Danmark med en reduktion af hvide blodlegemer på 90 procent har en potentiel risiko for at få en infektion af at drikke naturligt mineralvand. Denne risiko er derfor også gældende for postevand. Alle disse mennesker er indlagt på hospitalet og får alle speciel bakteriefri mad.«

En anden læge har på tv udtalt, at hvis man drikker store mængder kildevand, kan det højst føre til kvalme og luft i maven.

Det undrer spørgeren, at Levnedsmiddelkontrollen på det groveste udnytter sin autoritet som kontrolmyndighed til at mistænkeliggøre godkendte og reelle produkter, blot fordi en kontrollant tilsyneladende er forarget over, at nogle mennesker tjener penge på noget, som han omtaler som værende et kunstigt behov, der er overtaget fra USA.

Svar (28/3 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Der fremgår af spørgsmålets begrundelse, at der refereres til en sag, hvori Levnedsmiddelkontrollen I/S, Skovlunde, indgår. Der er derfor indhentet en udtalelse fra Levnedsmiddelkontrollen I/S, Skovlunde (LEKO).

Det fremgår af udtalelsen, at LEKO i 1991 foretog mikrobiologiske undersøgelser af vand tappet fra kildevandskølere.

På grundlag af undersøgelserne fandt LEKO, at vandet langtfra opfyldte de krav, som lovgivningen stiller til drikkevand.

LEKO udstedte under kontrolprojektet ingen skriftlige påbud eller forbud, men meddelte virksomhederne resultaterne af undersøgelserne samt henstillede/rådgav om renholdelsesprocedure for kølerne og opbevaring af vandbeholderne.

I 1995 blev LEKO's undersøgelse fulgt op med endnu en undersøgelse for at vurdere, om kildevandets kvalitet var blevet bedre. Dette var ikke tilfældet. Disse resultater blev publiceret i fagtidsskriftet ALIMENTA i februar/marts 1996.

Det fremgår ikke af artiklen i ALIMENTA eller af de presseindlæg, som jeg har kendskab til, at LEKO har udtalt sig om et konkret produkt.

Jeg finder i øvrigt ikke, at der i levnedsmiddelloven er bestemmelser, der forhindrer en kommunal myndighed i at forholde sig kritisk til brugen af vand fra kildevandskølere i forhold til almindeligt drikkevand.

Jeg har imidlertid noteret mig, at LEKO ikke – til trods for at det i 1991 blev konstateret, at kildevand havde en utilfredstillende kvalitet – har fundet anledning til at skride ind med eventuelle påbud/forbud.

På den baggrund har jeg bedt Levnedsmiddelstyrelsen om i samarbejde med de kommunale levnedsmiddelkontroloenheder at vurdere, om – og i givet fald – hvilke foranstaltninger der er behov for at iværksætte.

Spm. nr. S 1744

Til sundhedsministeren (20/3 96) af:

Henriette Kjær (KF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at der udarbejdes klare retningslinjer for de honorarer, konsulentbidrag og forskningsstøtte, som offentligt ansatte læger modtager fra medicinalindustrien, samt at disse retningslinjer overholdes?«